Formentera viu l'Òpera

Il barbiere di Seviglia

Gioachino Rossini

Òpera en dos actes cantada en italià
Opéra National de Paris. 25 setembre 2014
Durada aproximada: 3 h 4 min amb un intermedi

Fitxa artística:
Conductor Carlo Montarano
Director Damiano Michieletto

Intèrprets:
Il Conte d'Almaviva René Barbera (tenor)
Bartolo Carlo Lepore (sota bufo)
Rosina Karine Deshayes (mezzosoprano)
Figaro Dalibor Jenis (baríton)
Basilio Orlin Anastassov (baix)
Cors i Orquestra de l'Opéra National de Paris

Consell Insular de Formentera

L'illa d'escena

Presentació
Sense cap dubte l'òpera buffa més famosa en la història de la música i una font eterna de delit, notable òpera de Rossini composta en unes poques setmanes. Està basada en la primera part d'una trilogia escrita per Meaumarchais en la qual s'inclou Il Barbiere de Séville (El barber de Sevilla), Mariage de Figaro (Les noces de Figaro) i La Mère coupable (La mare culpable). La segona part, Les Noces de Figaro, va ser musicada per Mozart.
Encara que l'estrena, realitzada el 10 de febrer de 1816 a Roma va ser un fracàs rotund, en part a causa de la fatalitat, que va produir diversos incidents desagradables, un d'ells la desaparició de la guitarra del comte i el trencament d'una corda en intentar afinar, no va ser fins al 22 de febrer quan "Barber" va rebre un calorós aplaudiment. Com podria haver superat Rossini aquesta resistència inicial? Ell va enfrontar al vell món (a través de Bartolo i el seu autoritarisme) contra el nou món; vella òpera contra òpera moderna.
Amb aquesta nova producció de la cada vegada més popular i alegre obra mestra, el director d'escena italià Damiano Michieletto fa el seu debut a l'Òpera de París.

Argument
Sevilla, segle XVII. El comte d'Almaviva, un noble sevillà, enamora Rosina, òrfena que viu amb el seu tutor, el doctor Bartolo, i és alumna de cant de don Basilio. Davant de la casa de Rosina, viu el barber Figaro, que ajuda l'amor. El tutor vol casar-se amb la pupil·la.
Almaviva fa una serenata a Rosina, però no aconsegueix que aquesta tregui el cap. Demana ajuda a Figaro, que l'ofereix i, de moment, li suggereix que es disfressi de soldat per poder entrar a casa de Rosina. Don Bartolo, per la seva banda, fa una aliança amb don Basilio per casar-se amb Rosina. Don Basilio també suggereix alguna cosa al senyor Bartolo: crear una calúmnia que ferexi l'honor del comte.
Figaro comunica a Rosina els propòsits del seu tutor, i també l'amor del comte. Aquest arriba a presentar-se a la casa com allotjat, i, a punt de ser detingut, revela la seva personalitat a l'oficial que el va a detenir i amb això se salva. Per a la resta, fins i tot Rosina, el comte és ara Lindoro. La segona temptativa de l'enamorat és arribar a la casa i presentar-se com a professor de cant, dient que don Basilio està malalt. Mentre fa la lliçó, Figaro afaita el senyor Bartolo ... i es presenta don Basilio. Figaro fa veure i li diu a Basilio que amb aquella febre no ha hagut de sortir al carrer..., a prendre-li el pols li posa a la mà una bossa d'or. Don Basilio es retira i don Bartolo queda en brases. El comte es retira també i llavors el tutor llança la calúmnia: la seva amant està disposat a abandonar-la. Rosina s'indigna amb Almaviva i contra Lindoro i Figaro, a qui creu còmplice. La noia està disposada a casar-se amb el tutor, i aquest crida a un notari. És presenta Almaviva i li explica tot a Rosina.
Secretament se substitueix en l'acta notarial el nom de don Bartolo pel del comte. El tutor ja no té més remei que abaixar el cap. Almaviva, noble i andalús, renuncia el cabal de Rosina.